

соединѣни въ едно мнѣніе
и въ една мысль.

11 Защото чухъ за васъ,
братіе мой, ꙗко домашни те
Хлоини, че има междъ васъ
распри.

12 И говоримъ това, защо
(сирѣчь) нѣкои ꙗко васъ го-
воратъ: азъ самъ Павловъ,
азъ Аполосовъ, азъ Ки-
финъ, а азъ Хрѣтово.

13 Да ли се е раздѣлилъ
Хрѣтосъ; да ли се е Павелъ
распѣлъ за васъ, или въ Пав-
лово то име се крѣстихте;

14 Благодаримъ Бга, защо
ни едного ꙗко васъ не крѣ-
стихъ, токмо Вриспа и Гаіа:

15 Да не бы реклъ нѣкой,
защо въ мое то име крѣ-
стихъ.

16 Крѣстихъ и Стефани-
новатъ домъ: не знамъ про-
чее да ли самъ крѣстилъ и
дръгиго нѣкого.

17 Защото Хрѣтосъ ме не
прати да крѣщавамъ, но да
благовѣстѣвамъ: не съ (че-
ловѣческа) премъдрость сло-
ва, да се не оуничтожи крѣ-
сто Хрѣтово.

18 Защото крѣстно то сло-
во е безъмие на онѣа, който
погибнѣватъ, а намъ, който
се спасаваме е съ сила Бжїа.

19 Защото е писано: ще
да погубимъ премъдрость
та на-премъдри те, и раздѣ-
латъ на-раздѣмни те ще да
ѡфжрлимъ.

20 Гдѣ (е) премъдрѡ; Гдѣ
(е) книжнѣко; Гдѣ (е) оу-
ченѡ) испытоватѣль на-
тоа свѣтъ; не ѡкезъмѣ ли
Бгъ премъдрѡсть та на-тоа
свѣтъ;

21 Защото, понѣже свѣто
со (своа та) премъдрѡсть не
позна Бга въ Бжїа та пре-
мъдрѡсть, благоволи Бгъ
да спасе съ безъмно то про-
повѣданіе онѣа, който вѣ-
рѣватъ.

22 Понѣже ꙗже те про-
сатъ чдеса, а Блѣните те и-
скатъ премъдрѡсть:

23 Но нѣе проповѣдавме
Хрѣта, който се распе, за-
ради ꙗже те совлѣзъмъ, а
за Блѣните те безъмїе:

24 И за сами те повѣкани
и ꙗже те и Блѣни Хрѣта,
Бжїа сила и Бжїа премъ-
дрѡсть.

25 Защото безъмно то
кжїе, по премъдрѡ е ꙗко че-
ловѣцъ те: и славо то кжїе,
по ꙗко е ꙗко человекъ те.

26 Погледайте (самъ на
себе) братіе, който сте по-
вѣкани (ꙗко Бга): защо (по-
междъ васъ) не са мнозина
премъдри по плѣти, нито
мнозина силни, нито мно-
зина благорѣдни:

27 Но Бгъ е избралъ ꙗко
міратъ (такъа, който мѣ-
слатъ за себе че са) безъмни,
да засрами премъдри те: и
славо те ꙗко міратъ е из-